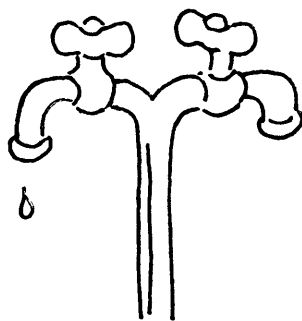

Pressgrannar:

Tidskriften slagrutan

Svenska slagruteförbundets tidning Slagrutan har ungefär samma format som Folkvett, ungefär samma (ojämna) layout och samma blandning av tungt och lätt material. Kanske är debatten lite livligare i Slagrutan än i Folkvett, vilket är naturligt med tanke på att det knappast går att uppnå någon enighet om vad en slagruta kan användas till och än mindre vad den inte kan användas till. Enligt de "riktlinjer och mål" som meddelas i varje nummer av tidningen skall medlemmarna sträva efter att "demonstrera och lära ut hur man kan använda slagruta, pekarer, pendel, färghjul mm. för att söka vatten, mineraler, spåra förlorade objekt, geofysisk undersökning (lin-

ANORDNING
FÖR VATTEN-
LEDNING

jer, rutnät, jordstrålning mm.) och arkeologisk undersökning".

Enligt en annan punkt i riktlinjerna skall man "försöka påverka etablerad vetenskap", ... "poängtera att man inte bygger tex. skolor, daghem, sjukhem över bergsprickor och att man tar hänsyn till kraftledning-

ar, ställverk och liknande" och dessutom "upplysa om att vid bebyggelse hänsyn även bör tas till kraftiga skadliga energifält, Curry- och Hartmanlinjer, vattenådror, lokal jordstrålning mm." Som sista punkt uppmanas styrelse och medlemmar att informera om att man på "gamla antika platser" får "slagrute-responser från energimönster". Om möjligt skall man "försöka förstå våra förfäders syften med dem"

Detta "om möjligt" är lite förvånande i sammanhanget. Annars genomsyras tidskriften av trosvishet. Även om den avgående ordföranden Iréne Djärv manar medlemmarna till tolerans mot olikänkande, förklarar hon samtidigt att hon "öppnat upp för den andliga utvecklingen som ofta blir följden av flitig slagrutehantering". Hon tycker att det känns rätt meningslöst att ha en föredragshållare som inte vet vad en Hartmanlinje är - och kanske inte ens är intresserad av att veta dylikt.

Antalet medlemmar i Slagruteförbundet är över 500, så det är inte förvånande att det är svårt att skönja någon inriktning för hela förbundet. Kanske man anar en spricka mellan de andligt sinnade som kan tänka sig att slagrutan aldrig kan accepteras av den krassa skolvetenskapen och dem som vill nedkämpa slagrutetotståndet inom vetenskaps-samfundet och omvända geofysiker, arkeologer, medicinare osv. till ett positivt förhållningssätt till slagrutan och de andra instrumenten.

En sak tycks man dock vara eniga om: slagrutan i sig registrerar ingenting, den bara förmedlar energier till kroppen. Fast samtidigt vinkar man med förestående genom-

DON FÖR
UPPLETANDE AV
LEY-LINJER OCH
ANDRA STORSKALIGA
STRUKTURER

brott för instrument som på ett objektivt sätt kan detektera de energier som slagrutan hjälper sina anhängare att registrera. Som ett led i detta strävar man efter att åstadkomma en enhetlig terminologi.

En "forskningsgrupp" bestående av sex personer bidrar med en resonerande lista med definitioner och beskrivningar av ett tjugotal termer av typen "jordstrålning", "korsningspunkt" och "färg". ("Färg: De olika typerna av jordstrålning svarar mot en karakteristisk färg som kan indikeras med bla. en färgsnurra, hålla sin hand på resp. chakra eller genom att visualisera respektive färg. Detta kan vara ett hjälpmedel vid linjebestämning.") Polaritet är antingen (+) maskulint (yang) eller (-) feminint (yin). En sensationell nyhet för alla Currydrabbade meddelas även i förbigående: om man "håller på ett rött föremål blir man okänslig för Curry." Det skulle alltså innebära att man i stället för en krånglig omöblering av sovrummet skulle

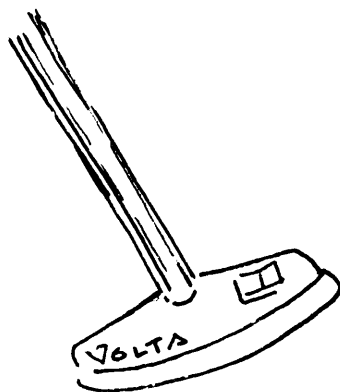
kunna rädda sin hälsa genom att inhandla en röd snuttefilt!

Både i nummer 5 och nummer 6 1996 publiceras en ordlista med ett 20-tal termer som definieras kort men obegripligt. I nr 5 läser man således om jordströmmar: "Enligt vissa mätningar har jordstrålningslinjerna en frekvens på 46,5 Hz och en utsläkningsfrekvens på 93 Hz och kan särskiljas genom att man frågar specifikt efter dem. Jordstrålning används, lite missvisande, som ett sammanfattande begrepp för tex. Curry- och Hartmanlinjer, vattenådror och sprickzoner". I nästa nummer förklaras jordström som en "typ av oregelbunden jordstrålning ... där både riktning och bredd varierar om man följer linjen. Speciellt linjens mittzon (ca. 30 cm) är skadlig. Färgen är svart. Enligt A Groths frekvenstabell är jordströmmens grundfrekvens: 47,3 Hz (jmf elektricitet: 50 Hz.) Avstörningsfrekvens: 94.5 Hz". Om detta innebär att kunskapen har förfinats, utvecklats eller kullkastats mellan nummer 5 och nummer 6 undandrar sig mitt bedömande.

Det finns alltså en tendens till en uppdelning av slagruteförbundets

DETEKTOR FÖR
SYNLIG STRÅLNING
(DUBBELVERKANDE)

DEL AV SÖKAPPARAT
FÖR KNAPPAR, GEM,
LEGOBITAR OCH
NÅT SOM RASSLADE
TILL SOM EN RING...

medlemmar i en "andlig" riktning och en "empirisk". I den förra uttrycker man farhågor för att förbundet ska förvandlas till en vetenskaplig klubb. Där blandas österländsk visdom (chakra, yin och yang), med "Gud fader, Jesus och den Helige Ande" (hos en viss Lasse Martinsson) och New Age-flum (kristaller, chi-flöde).

Den vetenskapliga fraktionen befinner sig i ett mycket fruktbara skede: varje "forskare" kan utan större kritik "upptäcka" egna företeelser, mäta upp dem, benämna dem och få en helsida publicerad i Slagrutan. En letar efter jordstrålningsfält, en annan geopatogena energifält, en tredje vattenådror, en fjärde studerar granplantor, en femte sprickzoner i urberget Ö

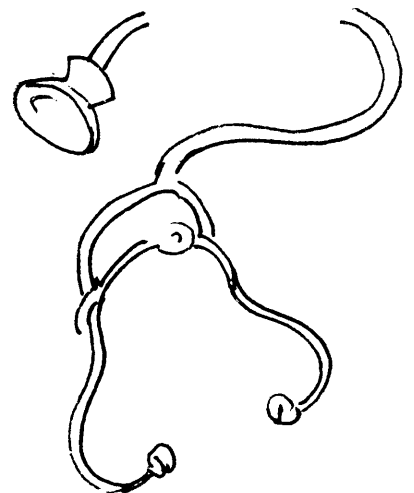
De riktigt ärelystna kan t.o.m. få ett eget begrepp uppkallat efter sig: "den sk. Mörnerska rytmen, som innebär att det fyra gånger per dygn sker en sammandragning i Curry- och Hartmannrutornas linjebredd (ungefär klockan 03, 07, 13 och

20)" är exempel på detta.

Den gladaste stunden fick jag som skeptisk läsare av ett pressklipp från tidningen Bohusläningen, där komminister Anders Lindström i en fyrspaltig artikel med bibelcitat försöker visa att det strider mot Guds vilja att använda slagruta. Visserligen fungerar slagrutan, men dess hanterande kan vara rent farligt: slagrutor har slagit upp i ansiktet på folk som hållit dem och slagrutor av järn har blivit glödande heta osv. Redaktören för Slagrutan avstår från kommentar, och det gör jag med.

Sammanfattningsvis blir mitt intryck att slagrutefolket har rätt kul, vare sig de upplever sig som delaktiga i urgammal förborgad visdom, känner att de besitter övernaturliga gåvor eller lattjar forskare och svänger sig med fält, energier, polaritet, gitternät och störzoner.

Niels Hovmöller

SLAGRUTA FÖR
DETEKTERING AV
HJÄRTFEL M.M.